

166. sz. Egyezmény

a tengerészek repatriálásáról (módosított)

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1987. szeptember 24-én hetvennegyedik ülészakára ült össze, és

Hivatkozva arra, hogy a tengerészek repatriálásáról szóló 1926. évi Egyezmény és a repatriálásról (kapitányok és tanulómatrózok) szóló 1926. évi Ajánlás elfogadása óta a tengerhajózásban bekövetkezett fejlődés szükségessé tette az Egyezmény módosítását annak érdekében, hogy az magában foglalja az Ajánlás megfelelő elemeit, és

Hivatkozva továbbá arra a jelentős fejlődésre, amely a tengerészek repatriálása ügyében a tengerészek repatriálásáról szóló 1926. évi Egyezmény által nem érintett különféle területeken a nemzetközi jogszabályoknak és gyakorlatoknak köszönhetően bekövetkezett, és

Figyelembe véve egy, a tengerészek repatriálásának további szempontjaira vonatkozó nemzetközi okmány segítségével történő további intézkedések kívánatos voltát, figyelemmel a külföldi tengerészek tengerhajózásban széles körűen elterjedt alkalmazására, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a tengerészek repatriálásáról szóló 1926. évi (módosított) Egyezmény (23. sz.) és a repatriálás (kapitányok és tanulómatrózok) Ajánlás, 1926. évi (27. sz.) tárgyában, amely kérdés az ülészak napirendjének ötödik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1987. október 9-én, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A tengerészek repatriálásáról szóló 1987. évi (módosított) Egyezmény” néven idézhető:

I. RÉSZ HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

1. Jelen Egyezmény minden olyan állami és magántulajdonban lévő tengeri hajóra vonatkozik, amelyet bármely olyan tagállam területén lajstromoztak, amelynek tekintetében az Egyezmény hatályba lépett, és amelyet általában a tengeri kereskedelmi hajózásban használnak, továbbá az ilyen hajók tulajdonosaira és tengerészeire.

2. Az illetékes hatóság, a halászhajók tulajdonosai és a tengeri halászok érdekvéviselői szervezeteivel való konzultációt követően az Egyezmény rendelkezéseit - az általa lehetségesnek vélt mértékben - alkalmazza a tengeri kereskedelmi halászatra.

3. Amennyiben kétség merül fel abban a tekintetben, hogy egy hajót tengeri kereskedelmi hajózásban, illetve tengeri halászatban foglalkoztatottnak kell tekinteni, úgy a jelen Egyezmény céljából a kérdést az illetékes hatóságnak kell meghatározni, konzultálva az érintett hajótulajdonosok és a tengerészek és tengeri halászok szervezeteivel, amennyiben ilyenek vannak.

4. Az Egyezmény szempontjából a "tengerész" kifejezés az olyan tengeri hajón bármely minőségben alkalmazott személyt jelent, amelyre az Egyezmény vonatkozik.

II. RÉSZ JOGOSULTSÁG

2. cikk

1. A tengerész a következő esetekben jogosult repatriálásra:

- (a) a határozott időre való foglalkoztatás vagy egy meghatározott hajóút külföldön történő lejártakor;
- (b) a szerződésben vagy a tengerész munkaszerződésben foglaltak szerinti értesítési időszak lejártakor;
- (c) olyan betegség vagy baleset, illetve más egyéb egészségügyi okból, amely megkívánja repatriálását, amennyiben a tengerészt orvosilag szállítható állapotúnak ítélik;
- (d) hajótörés esetén;
- (e) abban az esetben, ha a hajótulajdonos, mint munkaadó, a továbbiakban csődbejutása, a hajó elidegenítése, átlajstromozása okából vagy bármely más hasonló okból nem tud eleget tenni jogi, illetve szerződéses kötelezettségeinek;
- (f) abban az esetben, ha a hajó a tengerész hozzájárulása nélkül belső jogszabály, előírás, illetve kollektív szerződések szerint meghatározott hadicselekmények övezetébe indul;
- (g) a munkaszerződésnek szakmai határozat vagy kollektív szerződés alapján, illetve bármely más okból bekövetkezett megszűnése vagy megszakítása esetén.

2. Azt a maximális időtartamot, amelyet a tengerésznek a hajó fedélzetén el kell töltenie ahhoz, hogy repatriálásra jogosult legyen, a belső törvényekben vagy rendeletekben, illetve kollektív szerződésben kell rögzíteni. Az ilyen időtartam nem lehet kevesebb, mint 12 hónap. A maximális időtartam meghatározásánál figyelembe kell venni a tengerész munkakörülményeit befolyásoló tényezőket. A technológiai változások és a fejlődés tükrében valamennyi tagállam kísérelje meg, ahol csak lehetséges, az ilyen időtartam csökkentését és számára e tekintetben irányadók lehetnek az Egyesült Tengerészeti Bizottság javaslatai.

III. RÉSZ A REPATRIÁLÁS HELYE

3. cikk

1. Minden tagállamnak, amelyre az Egyezmény hatálya kiterjed, belső törvényeiben, illetve rendeleteiben rögzítenie kell azokat a rendeltetési helyeket, ahová a tengerészek repatriálhatók.

2. Az ily módon meghatározott repatriálási helyeknek minden esetben magukban kell foglalniuk azt a helyet, ahol a tengerész szolgálatba lépett, a kollektív szerződésben kikötött helyet, a tengerész lakóhely szerinti országát, és bármely, az alkalmazáskor kölcsönös egyetértés alapján kiválasztott helyet. A tengerész jogosult választani az előírt repatriálási helyek közül.

IV. RÉSZ A REPATRIÁLÁS RENDJE

4. cikk

1. A hajótulajdonosnak felelősséget kell viselnie a repatriálás megfelelő és gyors megszervezéséért. Az utazás szokásos módja a légi közlekedés.

2. A repatriálás költségeit a hajótulajdonosnak kell viselnie.

3. Amennyiben a repatriálásra amiatt kerül sor, hogy a tengerész a belső jogszabályok vagy előírások, illetve a kollektív szerződések szerint a munkaszerződésben foglalt kötelezettségeit rendszeresen elmulasztja, az Egyezmény egyetlen pontja sem vitatja azt a jogosultságot, hogy a repatriálási költségeket a belső jogszabályoknak vagy előírásoknak, illetve a kollektív szerződéseknek megfelelően a tengerésztől teljes mértékben vagy részben visszatartsák.

4. A hajótulajdonos által viselt költségeknek magukban kell foglalniuk:

- (a) a repatriálás céljára kiválasztott helyre történő utazást, a fenti 3. cikkben foglaltak szerint;
- (b) szállás és étkezés költségeit attól az időponttól, amikor a tengerész a hajóról kiszáll, addig az időpontig, amíg a repatriálási helyre érkezik, amennyiben erre a belső jogszabályok vagy előírások, vagy kollektív szerződések lehetőséget adnak;
- (c) fizetést és juttatásokat attól az időponttól, amikor a tengerész a hajóról kiszáll, addig az időpontig, amíg a repatriálási helyre érkezik, amennyiben erre a belső jogszabályok vagy előírások vagy kollektív szerződések lehetőséget adnak;
- (d) a tengerész 30 kg személyi poggyászának a repatriálási helyre szállításának költségét;
- (e) szükség esetén az orvosi kezelés költségét addig, ameddig a tengerész nem lesz olyan állapotban, hogy a kiválasztott repatriálási helyre utazzék.

5. A hajótulajdonos a tengerésztől nem követelheti, hogy munkába lépésekor előre fizesse meg a repatriálásának költségét, és a repatriálás költségét fizetéséből, illetve egyéb járandóságától, a fenti 3. bekezdésben foglaltak kivételével nem vonhatja le.

6. Nemzeti törvények, illetve előírások nem sérthetik a hajótulajdonosnak azt a jogát, hogy az általa nem szerződötett tengerész repatriálásának költségét azok munkaadójától behajtsák.

5. cikk

1. Amennyiben a hajótulajdonos nem szervezte meg a repatriálást, illetve az erre jogosult tengerész repatriálásával összefüggő költségeket nem egyenlítette ki, akkor:

- (a) annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben a hajót lajstromozták, szervezi meg az érintett tengerész repatriálását és egyenlíti ki a költségeket; amennyiben ezt elmulasztja, akkor az az állam, ahonnan a tengerészt repatriálni kell, vagy az az állam, amelynek polgára, szervezi meg a repatriálást, és a repatriálási költségeket a lajstromozó államtól követelheti;
- (b) a hajótulajdonostól a repatriálás költségeit a lajstromozó állam jogosult behajtani;
- (c) a repatriálással kapcsolatos költségeket, a fenti 4. cikk 3. bekezdésében foglaltak kivételével, semmilyen körülmények között nem lehet a tengerészre hárítani.

V. RÉSZ EGYÉB INTÉZKEDÉSEK

6. cikk

A tengerészeknek jogukban áll útlevelüket, illetve személyazonosságukat igazoló okmányaikat repatriálásuk céljából magukhoz venni.

7. cikk

A repatriálásra való várakozás és a repatriálás ideje alatt úton töltött időt a tengerész által összegyűjtött évi fizetett szabadságból levonni nem lehet.

8. cikk

A tengerész akkor tekinthető kellő módon repatriáltnak, ha a fenti 3. cikk szerinti repatriálási helyére megérkezett, illetve ha a tengerész nem kéri repatriálását a belső jogszabályban vagy előírásokban vagy kollektív szerződésben meghatározott ésszerű időn belül.

9. cikk

Az Egyezmény rendelkezéseit, amennyiben azokat nem kollektív szerződéssel vagy a nemzeti sajátosságoknak megfelelő más módon alkalmazták, nemzeti törvények, illetve előírások útján kell hatályba léptetni.

10. cikk

Minden tagállam elősegíti a kikötőibe befutó vagy a felségvizein vagy parti vizein áthaladó hajókon szolgáló tengerészek repatriálását, valamint a fedélzeten történő helyettesítésüket.

11. cikk

Minden tagállam illetékes hatósága megfelelő ellenőrzés útján biztosítja, hogy a területén lajstromozott hajók tulajdonosai az Egyezmény rendelkezéseit megtartsák, és megfelelő információkat szolgáltatnak a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak.

12. cikk

Az Egyezmény megfelelő nyelvű szövege minden olyan tagállamban lajstromozott hajón, amelynek tekintetében hatályban van, a személyzet valamennyi tagja számára hozzáférhető kell hogy legyen.

VI. RÉSZ. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Ez az Egyezmény módosítja a tengerészek repatriálásáról szóló 1926. évi Egyezményt.

14. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

15. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

16. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tízéves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

17. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára is.

18. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

19. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

20. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 16. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatálybalépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

21. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.